

Na co se máme těšit v příštím měsíci

Budeme se určitě ze všeho nejvíce těšit na to, že zase budeme chodit do školy (byť s obličejem zakrytým rouškou). Že se zase budeme setkávat s přáteli – ať už s těmi ze školy nebo s jinými. A že budeme znovu pořádat různé pěkné a užitečné akce, kterými potěšíme sebe i další...

Hodně zdraví a optimismu v této nelehké době vám přeji

Autorky
Minialmanachu

Když se řekne muzeum, ...

... představí si většina z nás zšeřelé sály mírně páchnoucí plísní a naftalínem, zašlé vitríny plné zaprášených artefaktů, mezi nimiž se neslyšně pohybují podivnější vědci. Občasná exkurze rozjívěných školních dětí rozvíří mračna prachu, vyplaší moly i kustoda a jen na malou chvíli polidší toto království zašlých věků...

O tom, že muzeum může vypadat i jinak, se 2. října přesvědčili žáci třídy 2 ZDL, kteří spolu se svými vyučujícími Mgr. Martinou Valachovou a Ing. Jaroslavou Michálkovou navštívili v Západočeském muzeu dvě interaktivní výstavy.

Na výstavě Lidé odvedle jsme se ocitli ve světě lidí s postižením. Žáci si mohli na vlastní kůži zkusit, s jakými nástrahami se handicapovaný člověk potýká v běžném životě při naprosto banálních úkonech.

Druhá výstava byla nazvána Milování v přírodě a jejím cílem je seznámit návštěvníky s intimním životem zvířat.

Paní Denisa Brejchová, která nás expozicemi provázela, měla pro žáky připravený poutavý výklad i znalostní soutěž. Návštěva muzea byla pro žáky zajímavým zážitkem, byli mnohdy překvapeni věcmi, se kterými se dosud nesetkali. Shodli se na tom, že by obě výstavy určitě doporučili všem svým kamarádům.

▲ Vystupování z dopravního prostředku na vozku je fyzicky velmi náročné
▶ Jak vyndat ze skříňě oblíbené tričko? Ani s pomocnou hůlkou to není legrace.
▶ Přecházení ulice je pro nevidomého dost často zapeklité

▶ Z druhé výstavy: liška, lišák a dva Budulínci

▶ Závěrečná vědomostní soutěž nazvaná „Závod spermií“

◀◀ Nákup ovoce, které vůbec nevidíme...

◀...nebo nákup jízdenek, když toho pána vůbec neslyšíme

Text a foto: Ing. Jaroslava Michálková

7 VYDÁNÍ

7

ŘÍJEN 2020

Minialmanach

toto vydání

Moudré rady Karla Čapka	Str. 1
Český den proti rakovině	
Stali jsme se kmotry zebry bezhřívne	Str. 2
Studuj srdcem – edukační centrum seniři	
Co se u nás právě děje?	Str. 3
Když se řekne muzeum, ...	Str. 4

Slovo úvodem

PODZIM

Podzim je jedno ze čtyř ročních období, je to přechod mezi létem a zimou. V klimatických podmínkách mírného pásu se právě na podzim sklízí většina úrody a opadavé listnaté stromy ztrácejí listy. Dny se krátí, ochlazuje se, více prší. Tolik Wikipedie.

Z meteorologického pohledu mezi podzimní měsíce patří září – „Na svatého Václava (28. září) ráno páli mráz, odpoledne slunce; říjen – Na svatého Záboje (10. října) déšť si nedá pokoje; a listopad – Svatý Martin (11. listopadu) přijíždí na bílém koni. Jak vidno i z pranostik, pozimní počasí je velmi různorodé, první podzimní dny se ještě alespoň v poledne a odpoledne podobají letním, poslední naopak připomínají zimu. Výrazný zlom nastává právě v říjnu, jehož proměnlivost trefně vystihuje další pranostika: „Na jednom konci říjen ještě hřeje, ale na druhém již mrazí.“ Zatímco první říjnové dny regulérně spadají do babího léta, v posledních je cítit neoddiskutovatelná blízkost zimy. Barvy léta se mísí s barvami podzimu a někdy se přidá i první sněhová běloba. Astronomický podzim začíná zpravidla 22. září, kdy Slunce vstupuje do znamení Vah, a končí přibližně 20. prosince. Tehdy se Slunce ujmá vlády ve znamení Kozoroha.

Lze mluvit o štěstí, že žijeme v mírném pásmu, kde dochází k pravidelnému střídání ročních období. V blízkosti rovníku se vyskytují roční období pouze dvě: období sucha a období dešťů. Nebo na pólech – ještě horší! Zde je pouze jedno období: zima.

Nebýt změn v počasí (často velmi divokých a nepředvídatelných), nedovedu si představit, o čem bychom „vedli řeči“ ve chvíli, kdy by nebylo žádné kloudné téma k rozhovoru. A kvůli čemu bychom se rozčilovali, když bychom nemohli nadávat na počasí! Tak chvála všem ročním obdobím, která tu máme. A díky i za to, že si počasí občas dělá, co chce, že si rádo „zablázní“, že náš rok není zkrátka jednotvárný.

Jo, a všimli jste si, jak spořádaná roční období u nás v Čechách máme? Celou dobu tu píšu, jak jsou nevyzpytatelná, jak se chovají rozpustile – ale v jedné věci na pořádek dbají; jsou totiž seřazena abecedně: jaro, léto, podzim, zima.

Hezký a pohodový podzim Vám přeje

Slávka Michálková

Moudré rady Karla Čapka

Tak už je tu zas... Koronavirus, tentokrát v druhé vlně.

A jak tak bloumáme s kolegyní Ladkou internetem a hledáme, jak se co nejlépe proti viru chránit, narazily jsme na fejeton Karla Čapka, jenž byl v Lidových novinách publikován 29. ledna 1931. Je to sloupek velice nadčasový, jen namísto zastaralého slova „chřipka“ si dosadte současné „Covid-19“.

Co tedy pan Čapek radí nemocným i zdravým?

Tak už se dostala i k nám, více s jistým zpožděním a zatím jen postkrovnou; ale ani v ohledu chřipky jsme tedy nezůstali za Evropou. Nuže, je tudíž na místě udělit nemocným, zdravým a zejména těm, kdo se chřipky bojí, několik ne více odborných, ale dobře míněných rad:

1. Jakmile poznáte, že vám je tak nějak divně, a jakmile na sobě zjistíte borečku, zůstaňte doma a vlezte do postele, ale hlavně nechoďte mezi lidi a nedýchejte jim pod nos, hekaňte a bědujte, že máte chřipku. Každý, kdo si svým bližním nařídí, že má chřipku, zasluhuje jednu do zad, ne proto, že je vůbec protiva, ale proto, že chřipku nebo rýmu roznáší.

2. Když už marodíte, vezmě si dobrou knížku a čtěte, abyste aspoň nestonali nadarmo.

3. Posléze neříkejte každé rýmě, kašli, angíně, katarům, bolení hlavy a jiným wízelím, že je to chřipka. Zbytečně jí tím děláte reklamu a ztěžujete život všem hypochondrům, kteří náhodou ještě kašel nebo rýmu nemají a bojí se skoro dýchat, aby nevedchli nějakého toho Pfeifferova bacila nebo jaký neřád. Čím méně se bude o chřipce povídat, tím dříve přejde – už z nedostatku veřejného zájmu.

Připravila: Ing. Jaroslava Michálková

Zdroj:

https://www.lidovky.cz/nazory/karel-capek-o-te-chripce.A120106_122619_ln_nazory_glu

Minialmanach Vydání 7 Září 2020

SZŠ a VOŠZ Plzeň
Karlovarská 99
323 00 Plzeň

www.zdravka-plzen.cz
zdravka@zdravka-plzen.cz

Redakce:

Mgr. Ladislava Mutinská
Ing. Jaroslava Michálková

mutinska@zdravka-plzen.cz
michalkova@zdravka-plzen.cz

☎ 378 015 121

Český den proti rakovině

Český den proti rakovině je nejstarší sbírka v ČR, která se pravidelně koná již od roku 1996. Pořádá ji Liga proti rakovině.

Cílem této sbírky je přinést veřejnosti informace o prevenci rakoviny prostřednictvím rozdáváním letáčků a za nabízené kvítky měsíčku lékařského získat prostředky na boj proti rakovině – na nádorovou prevenci, zlepšení kvality života onkologických pacientů, podporu onkologické výuky, výzkumu a vybavení onkologických center atd.

Letos proběhl již 24. ročník sbírky, tentokrát netradičně na podzim – 30. září. Jeho hlavním tématem byla nádorová onemocnění ledvin a močového měchýře, prodávané kvítinky měly zelenou stužku. Cena za jednu kytičku (tudíž minimální příspěvek pro sbírku) bylo 20 Kč.

Jako dobrovolníci se do sbírky zapojili i naši žáci a studenti. Velmi je chválíme za jejich snahu udělat něco navíc pro dobrou věc!

Děvčata ve žlutých tričkách se ve středu 30. 9. rozběhla po celé škole. Nevynedala ani náš kabinet. Velmi rádi jsme jim přispěli na tuto tolik potřebnou věc.

Letošní kytičky měly zelenou stužku a výtěžek z jejich prodeje bude určen především na nádorová onemocnění ledvin a močového měchýře

Text a foto:
Ing. Jaroslava Michálková

Stali jsme se kmotry zebry bezhrávné

V září proběhla ve škole sbírka určená na adopci zvířete ze ZOO Plzeň. Bohužel se nezapojily zdaleka všechny třídy, ale přesto se podařilo vybrat krásných 8 700 Kč. Bylo nám nabídnuto několik zvířat – antilopa, lama, zebra, kočkodan, lemur a pštrosice. Žáci a studenti měli možnost hlasovat a vybrat svého favorita.

Jak to dopadlo? O tom nás informovala e-mailem organizátorka sbírky, kolegyně Jarka Opatrná:

„Naše“ zebra

Vážené kolegyně, vážení kolegové,
v měsíci září proběhla na naší škole sbírka na adopci zvířete v ZOO, kterou jsem chtěla ZOO podpořit v této nelehké době. Vybralo se 8.700,- Kč, v nabídce bylo několik zvířat – v anketě vyhrála zebra bezhrávná. Vybraná částka vystačí na potravu zebry na 1 rok. Děkuji za spolupráci kolegyním Miluše Baborákové, Slávce Michálkové, Ladce Mutínské, Martině Valachové, Ivaně Černé, Katce Sosnové, Zuzce Fenclové, Kamile Panské, Káje Sušankové a všem jejich žákům a studentům.

Přeji hezký den. Jaroslava Opatrná

Připravily: Mgr. Jaroslava Opatrná, Ing. Jaroslava Michálková

Studuj srdcem 2020 – Edukační centrum seniorů

Další ročník projektu Studuj srdcem na 1. ZŠ v Plzni se konal 23. 9. 2020

I přes nelehké epidemiologické podmínky dnešní doby jsme mohli uskutečnit projekt Studuj srdcem. Za to vděčíme hlavně vedení 1. ZŠ v Plzni, které nám zapůjčilo své prostory a některé pomůcky pro realizaci projektu. Projekt se protentokrát konal pro dvě třídy v jednom dni, abychom nezatěžovali chod školy a nenarušovali jejich nabitý učební plán.

I v letošním roce se vše muselo předem připravit, aby si žáci ze ZŠ užili zábavné dopoledne. Hlavním cílem projektu bylo přiblížit dalším žákům pátých tříd nejen studium na naší škole, ale hlavně seznámit je s lidským tělem, jednotlivými orgány, péčí o seniora a základy v poskytování první pomoci. Pro velký ohlas v loňském roce jsme ponechali tentýž harmonogram projektu, a zaměřili se na pečlivou přípravu jednotlivých stanovišť.

Každá ze zúčastněných pátých tříd se nejprve seznámila s lidským tělem a uložením jednotlivých orgánů v části teoretické a poté následovalo plnění zábavných úkolů na jednotlivých stanovištích. Oblíbené stanoviště „KOSTLIVEC“ opět připomnělo žákům správnou orientaci v lidském těle. Žáci umísťovali reálné obrázky lidských orgánů na kostru a osvojovali si získané vědomosti z úvodní prezentace. Nechyběla ani ukáзка péče o seniora v domácím prostředí. Zde si všichni mohli vyzkoušet kmení, čištění zubů, oblékání či jinou pomoc seniorovi. Na stanovišti s poskytováním první pomoci se žáci učili základům kardiopulmonální resuscitace, ale hlavně se zde soutěžilo o nejvtrvalejšího záchranáře. Za svůj jedinečný výkon někteří žáci přímo na tomto stanovišti obdrželi diplom. Dále se prezentovala a učila obvazová technika, nebo se poznávaly předměty denní činnosti. K dispozici jsme znovu měli speciální brýle na simulaci různých zrakových poruch anebo špunty do uší, aby bylo vše náročnější a žák si mohl přiblížit nelehký život seniora se zrakovou či sluchovou poruchou. Poslední dvě stanoviště byla zaměřená na trénink paměti, pozornosti a trénovala se zde také správná komunikace se seniorem.

V úvodu projektu každý žák obdržel speciální ručně vyrobenou kartičku s maskotem školy „ZDRAVÍKEM“, která jim napomáhala lépe se orientovat v jednotlivých stanovištích a nám dávala zpětnou vazbu o splnění konkrétního stanoviště. Závěrem jsme jako poděkování a splnění mnohdy i nelehkého úkolu rozdali drobné dárky s diplomem a poskytli občerstvení.

I letošní ročník projektu „STUDUJ SRDCEM“ se setkal s velkým ohlasem. Program pro obě třídy byl kladně hodnocen nejen žáky, ale i jejich pedagogy. Snažili jsme se do příprav projektu vložit maximum a jsme rádi, že se nakonec vše zvládlo. Již nyní se těšíme na další, třetí ročník projektu, který se snad bude moci uskutečnit zase v prostorách naší školy. I tak pevně doufáme, že jsme žákům pátých tříd 1. ZŠ v Plzni zpříjemnili začátek nového školního roku 2020/2021.

Za Edukační centrum seniorů Mgr. Alena Štroblová

NAŠE ZDRAVKA

Co se u nás právě děje?

Na konci září jsme začali s přípravami voleb do Školské rady SZŠ a VOŠZ v Plzni. Funkční období stávající školské rady totiž končí letos v listopadu. Do organizačního týmu paní ředitelka jmenovala Ing. Michala Mertla (předseda), Ing. Kateřinu Sosnovou a Ing. Jaroslavu Michálkovou. Pro volby byl stanoven termín 2. listopadu 2020. Doufáme, že proběhnou i ve ztížených koronavirových podmínkách. V záloze je i varianta elektronického hlasování.

V září proběhlo počítačové školení učitelů. Jeho cílem bylo seznámit pedagogy s možnostmi programu Office 365, zejména s Teams. Jedná se o software, který je velmi dobře využitelný pro distanční výuku. Většina vyučujících byla „samouky“, kteří se v jarním období snažili přiblížit výuku co nejlépe potřebám svých žáků, a metodou „pokus-omyl“ se zvolna seznamovali s možnostmi tohoto programu. Někteří byli úplní začátečníci. Školení vedli učitelé IKT, a – jak se záhy ukázalo – bude se při další „koronavirové pauze“ velmi hodit.

Rovněž žáci absolvovali během září proškolení v Teams, aby zvládli v domácích podmínkách distanční výuku. Většina žáků 1. ročníků se na ZŠ s tímto programem nesetkala. Seznámení se softwarem probíhalo při hodinách IKT v rámci projektu Šablony II – Přítomnost IT technika ve výuce. Mgr. Eliáš spolu s vyučujícím vysvětlil žákům možnosti programu. Ti měli možnost si vše vyzkoušet na PC, tabletu i mobilním telefonem.

Ing. Jaroslava Michálková

Říjnová příloha

Vesničko má, středisková 2 (v době koronavirové)

Ve vesnické hospodě to hučí jako v úle.
„Je to mrcha, je to potvora!“ brblá Jarda do pěny čerstvě natočeného (již osmého) piva.
„Jarouši, a kdo jako?“ snaží se Jardovi spolustolovníci pochopit tok jeho hlasitých myšlenek.

„No dyť víte, hoši, ta nová brebera, ten covid přece!“

„Prosím tě,“ uklidňuje ho Franta, „to je jenom vejmysl. Aby lidi zapomněli na tu ekonomickou krizi. Žádná nová brebera neexistuje!“

„Jak – neexistuje?“ rozlítí se Karel. „Hele, moje stará to měla, ještě dřív, než vo tom začali psát v novinách, někdy v únoru. A říkala, že tak děsnou chřipajznu nezažila!“

Do rozhovoru se začínají vměšovat hosté od okolních stolů, takže se situace stává značně nepřehlednou.

„Tak vidíš, chřipka je to! Chřipečka. Pravdu má ten zubař!“

„Ale dyť ta holka, ta viroložka, co jí Zeman chce dát metál, Perková – nebo kýho vejra jak se menuje – vykládala, že to uniklo v Číně z laboratoří!“

I ne, v televizi říkali, že to lidi chytili vod netopejří a ještě ňákejch takovejch šupinatejch zvířat!“

„No jo, Čičiani zblajznu kdejakaj fujtajbl, nakazej se vod toho a pak to roznesou po celým světě!“

„Hele, a když je teď tolik těch nakažených, jak je možný, že to nemá nikdo u nás v obci?“

Mirka, která pracuje na obecním úřadě a tudíž je o všem informována jako první, cítí, jak na ní spočinuly pohledy všech přítomných.

„No, včera volali starostovi z hygieny, že to tu pět lidí má.“

„Jo, a kdo, prosím tě?“

„No, to mu říct nesměli, ale pět je jich.“

„To bude zas ňákej blábol. Dyť se tu všichni známe, to bysme věděli, že někdo marodí!“

„Nebo ty, Věruš, ty bys vo tom věděla, ty máš v konzumu všecko z první ruky!“

Věrka pokrčí rameny a pak povzdychne:

„Víte, co mě nejvíc štve? Že toho mladýho blondáka, co tenkrát zpíval v Superstar, vyměnili za toho plešatýho dědkal!“

„Hele, nech bejt, von ten plešoun je plukovník!“

„Jo, tak ten se s tím mazat nebude. Poručil nosit znova ty hadry přes ksicht a možná nám za chvíli zase úplně zavře hospodu.“

„To víš, to von bude chtít tu válku s koronáčem vyhrát!“

„Jasně, aby ho Zeman povýšil na generála!“

„Je to mrcha, je to potvora!“ brblá Jarda do pěny čerstvě natočeného (již devátého) piva.

„Jarouši, a kdo jako?“

„No dyť víte, hoši, ta nová brebera...“

čtěte ještě

Charitativní činnost našich žáků **Str. 1**

Koronavirus je nebezpečný prevít **Str. 2**

Charitativní činnost našich žáků - sbírka Bílá pastelka

Bílá pastelka je každoroční sbírka, která se uskutečňuje od roku 2000, vždy 15. října (nebo v nejbližším možném termínu), u příležitosti Mezinárodního dne bílé hole na podporu nevidomých v České republice. Sbírkou pořádá Sjednocená organizace nevidomých a slabozrakých ČR, provádí ji dobrovolníci, a spočívá v prodeji bílých pastelek, jakožto symbolu bílé slepecké hole i neviditelného světa nevidomých.

Opět po roce, 14. října 2020, se 18 žáků a studentů naší školy zúčastnilo celostátní veřejné sbírky Bílá pastelka.

Vzhledem k nepříznivé epidemiologické situaci letos odmítla tradiční spolupráci řada středních škol, a to nejen v Plzni. O to více si vážíme právě našich žáků a studentů, kteří se v této nelehké době a ve vlastním volném čase do této charitativní činnosti zapojili. Výtěžek sbírky pomáhá realizovat např. výcvik vodicích psů, aktivity podporující samostatný život nevidomých, či sociálně právní poradenství pro nevidomé a další služby. Přestože počasí nebylo příznivé a celý den přšelo, žáci a studenti hodnotí uskutečněnou akci jako úspěšnou, určitým dílem jistě přispěli k naplnění snů několika nevidomých.

Mgr. Radka Polívková

Foto: Adéla Loudová, žákyně 4A ZA

Dívky ze 4A ZA se nezalekly ani koronaviru, ani deště. Děkujeme!

Mnoho optimismu v nelehké době Vám přeje
Slávka Michálková

Studentka 3. ročníku oboru Diplomovaná všeobecná sestra Eliška Papežová se aktivně zapojila do boje proti koronaviru. Již na jaře začala pracovat na infekční klinice FN, kam se v současnosti opět vrátila. Za obětavou práci jí byla udělena pochvala ředitelky školy.

Mladé akční sestřičky si všimli rovněž redaktoři, a tak se její příběh objevil v denním tisku i na internetu. Přinášíme v plném znění článek z:

https://www.idnes.cz/plzen/zpravy/koronavirus-nakaza-nemocny-pacient-covid-19-nemocnice-lecba-zdravotni-sestra.A201009_575614_plzen-zpravy_vb

Koronavirus je nebezpečný prevít, říká sestra z infekční kliniky v Plzni

Zdravotní sestra Eliška Papežová má ráda výzvy. Když se na jaře zavřela ortopedie v plzeňské fakultní nemocnici, dobrovolně přešla na infekční kliniku, kde pečuje o pacienty s covid-19. I když nyní zažívá velký nápor, v oboru se našla. „Někdy odcházím do práce unavená a vím, že na sobě budu mít oblek, z něž budu zpocená a smradlavá. Ale tahle profese mi dává smysl,“ říká.

„Někteří lidé se k nám dostanou ve špatném stavu, s vysokými horečkami, zchvácení, sotva chodí. Je krásné je později vidět, jak odcházejí po svých a jsou šťastní a vděční,“ popsala studentka Vyšší odborné školy zdravotnické v Plzni.

Papežová původně neplánovala, že na infekční klinice zakotví. Po první vlně koronaviru ale změnila názor. V oboru se našla.

„Práce je to velmi pestrá. Narazíte na širokou škálu případů. Třeba přivezli pacienta z chirurgie, který se nakazil. Zároveň byl zasádrovaný, měl drény, obvazy a vy se o něj musíte kompletně postarat,“ líčila.

Právě různorodost vybraného zaměření, kdy se stále učí něco nového, jí vyhovuje. „Jsem trochu blázen, který potřebuje adrenalin,“ přiznala jednadvacetiletá žena.

Většina nemocných, kteří se na infekční kliniku dostanou, jsou podle ní osoby starší 50 let. „Sem tam se objeví mladý člověk nebo dítě,“ doplnila. Počet hospitalizovaných se však v posledních týdnech výrazně zvedá

A personál zažívá nápor. Papežová sice pracuje jen na poloviční úvazek, ale už teď má spoustu přesčasů. V září šlo namísto 80 hodin o zhruba 180, v říjnu půjde dokonce o 220 hodin. A navíc funguje hned na třech odděleních zároveň.

Přetížené jsou samozřejmě i její kolegyně. „Není personál. Jako sestry běháme všude, kde je potřeba. Na jaře nám pomáhali studenti i lidé z jiných oddělení, takže se to dalo lépe zvládat,“ uvedla. Domnívá se, že nejtěžší chvíle mají teprve před sebou. I přesto neztrácí optimismus a elán.

Současné však Plzeňanku mrzí, že někteří obyvatelé situaci ohledně epidemie zlehčují nebo podceňují.

„Často argumentují tím, že jde o obyčejnou chřipku. Nešetkali se například s někým, kdo byl ve vážném stavu. My ale takové lidi známe. Ti s nejtěžším průběhem končí na jednotce intenzivní péče a jsou napojeni na plicní ventilátor. Koronavirus je nebezpečný prevít,“ zdůraznila. Před nákazou se snaží všichni zaměstnanci maximálně chránit. Kdykoliv přicházejí za hospitalizovaným, musejí si nasadit speciální oblek, respirátor, rukavice a brýle nebo štít.

„Než obejdete patnáct dvacet pacientů, nakrmíte je, umyjete, opečujete, dáte léky, odeberete jim krev a další, uběhnou třeba tři hodiny. Pak jsem splavená a úplně zpocená. Když jsme ještě na jaře dělali výtěry v odběrovém stanu a zasvítilo sluníčko, v mundúru bylo k nevydržení. I když to na začátku bylo opravdu strašné, už jsem si na něj zvykla,“ řekla Papežová.

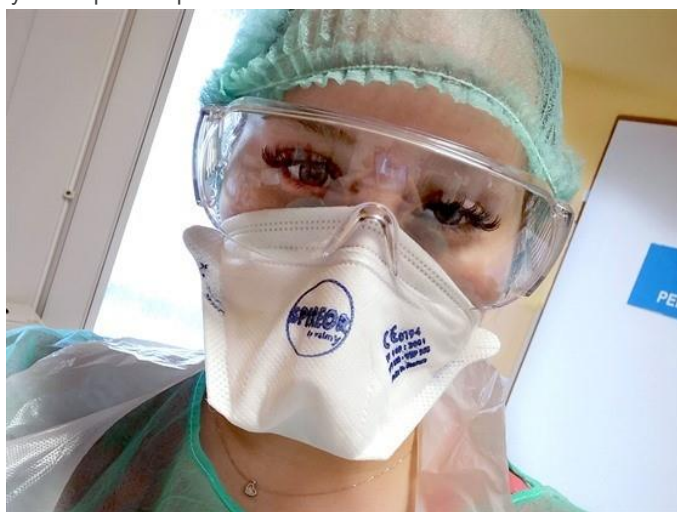
I přes pracovní vyčerpání se snaží si na pacienty najít alespoň chvíli, kdy s nimi prohodí pár slov.

„Jsem toho názoru, že čas na lidi je potřeba si vyhradit. Jsou psychicky zdeptaní, že jsou v nemocnici. Mají strach. Když si s nimi trochu popovídáte a podpoříte je, udělá to strašně moc. Koneckonců psychika hraje při uzdravování svoji roli,“ tvrdí.

Zvlášť někteří lidé, kteří strávili na oddělení dlouhou dobu, přirostli studentce k srdci. „Jedna paní tady byla několik měsíců. Těšila se na děti, vnoučata. Ale už se jich bohužel nedočkala. Poté, co byla přeložena na jinou kliniku kvůli doléčení, zemřela. Oplakala jsem to. Mám to tak vždycky, potřebuji se vybrečet,“ svěřila se.

Zažívá i krásné okamžiky přímo na odděleních, nebo když se vyléčení lidé vracejí, aby poděkovali.

„Nedávno si jeden pán přál, abychom ho oholili. Je to maličkost, ale on byl potom tak šťastný a vděčný. To je hezký pocit. I když jdu někdy do práce unavená, vím, že na sobě budu mít oblek, ze kterého budu zpocená a smradlavá, dává mi tahle profese smysl. Baví mě se o druhé starat a pomáhat jim,“ uzavřela.

Eliška není jediná studentka, která takto pomáhá. Například Veronika Kohoutová ze třídy 3 ZDL pracuje ve FN jako odběrový pracovník a dívky ze třídy 4C ZA Lucie Bittmanová, Nikola Stehlíková, Kristýna Zíbarová, Adéla Fűrbacherová a Julie Šnajdrová zastávají stejnou pracovní pozici v Privamedu. Jejich spolužačka Denisa Hrachovická pracuje jako ošetřovatelka v Domově důchodců v Hořovicích, Kristýna Vacíková na covidovém oddělení nemocnice ve Stodě a Bára Boudová na onkologii FN Plzeň.

To je zajisté jen zlomek pomáhajících... a po dnešku, kdy paní ředitelku oslovila náměstkyně ošetřovatelské péče FN Plzeň Ing. Bc. Andrea Mašínová s prosbou o pomoc, se jejich řady určitě rozrostou...

Připravila: Ing. Jaroslava Michálková

